

FLACĂRA ROSIE

Organ al comitetelor orașene și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orașene și raional
Arad, anul XII, Nr. 3715 | 4 pagini 20 bani | Duminică, 15 iulie 1956.

Vă așteptăm în marea noastră familie

Recent la redacție a sosit o scrisoare adresată de colectivității din Șag consătenilor lor, țărani muncitori cu gospodării individuale. Prin această scrisoare, colectivitatea vorbește despre rezultatele muncii lor în comun, cu mijloace mecanizate. Colectivității

le vorbesc țărănilor muncitori deschis, fără ocoluri, despre necazurile și bucuriile lor, îndemnându-i pe aceștia din urmă să vină în marea familie a gospodăriei colective.

Mai jos redăm textul integral al scrisorii:

PRIETENI ȘI CONSĂTENI,

Vă scriem vouă, tovarășii, care faceți parte din cele 93 familii care nu sînt alături de noi. Ne adresăm vouă, consăteni care mai așteptați încă, deși ați văzut singuri, că cei mai mulți locuitori ai comunei noastre au înțeles că drumul spre belșug și bunăstare este gospodăria colectivă. Se poate că veți aprecia cum se cuvine chemarea ce v-o adresăm și în curînd veți veni în gospodăria noastră urmînd pilda celor 371 familii de germani și romîni care muncesc astăzi în frățește, cu mijloace mecanizate, cele 1415 ha de pămînt.

Chitși cu atenție chemarea noastră și întorceli-vă cu gîndul în urmă, în 1952 cînd 51 familii de țărani muncitori au pus bazele gospodăriei noastre colective „Scintea”. Atunci noi lucram în comun numai 218 ha (de pămînt, avam 23 cai de muncă și ceva inventar mărunț, puștin, cu o valoare mică. Vă mai amintii voi, Aurel Tulea, Ion Dascăr, Nicolae Nicodim, Traian Budugan, Gheorghe Toșca, Mihai Stoss, Cornel Dragoș, Karol Dössler, Moise Barna, Iosif Hell, Alexandru Lupu, Francisc Bauer și voi ceilalți cărora ne adresăm, de necazurile noastre de la început? Tineți minte că atunci mulți dintre colectivității noastre mergeau la muncă cu pine neagră sau mămăligă cu ceapă. Amintii-vă cum înream noi caii, fiindcă nu aveam furaje cu ce să-i hrănim. Aceste lucruri le cunoașteți fiindcă în tot acest timp noi am muncit și ne-am întrecut împreună cu voi, în a recolta cit mai multe produse spre binele nostru și al statului. Cu noșterii toate necazurile începutului nostru în viața nouă, după cum cunoașteți și bucuriile noastre la cules și împărțirea recoltei.

Voi știți cu toții că munca noastră unită a dat rezultate bune dacă ne uităm la lucrăm pămîntul în comun numai de aproape 4 ani. Ați văzut singuri că noi n-am dat înapoi, ci

am muncit cu stăruință în tot cursul anilor. Am ajuns acum să avem o gospodărie mare, trainică al cărei fond de bază a ajuns la 1.567.048 lei (la sfîrșitul anului 1955). De asemenea cunoașteți că noi am strîns în totdauna recolte de grîu mai mari, fără a mai vorbi de celelalte culturi. Astfel, în 1953 noi am avut o recoltă de grîu de 1890 kg la ha față de 1450 kg cit s-a realizat în sectorul individual; în 1954 am obținut 1129 kg grîu la ha față de 650 kg în sectorul individual, iar în 1955 am cules 1617 kg grîu la ha față de 980 kg în sectorul individual.

Astăzi, gospodăria noastră are 62 cai de muncă, 29 bovine, 47 porcine, 315 ovine, plus tineretul respectiv și 1229 păsări. Atelierele meșteșugărești s-au dezvoltat în mare măsură, s-a introdus mica mecanizare în ele, lucru ce ne-a ajutat mult la confecționarea și repararea utilajului nostru ca și pe al vostru. Am construit o puierință pentru 1500 păsări și în acest an vom termina construirea unui grajd pentru 60 animale mari. De asemenea vom mai construi o maternitate pentru scroafe și un garaj pentru autocamionul nostru, pentru tractorul rutier și remorca lui. Toată această avere pe care o are gospodăria noastră colectivă în prezent este rodul muncii colective organizate, al aplicării metodelor avansate de lucru, metode care se pot aplica cu cel mai mare randament numai pe tarlele întinse.

Maș șiți, voi dragi tovarășii și consăteni, că dezvoltarea economică a gospodăriei noastre a însemnat în totdată: creșterea bunăstării materiale a colectivității. Pentru o zi-muncă, în 1955 a revenit 6,50 lei, 8,03 kg cereale, 0,440 kg floarea-soarelui, 0,383 kg cartofi, 0,346 kg legume, plus alte produse cum sint zahăr, vin, țuică, bumbac, fin, paie,

sfeclă de nutreț și leguminoase. Faceți socoteala cit au primit pentru zilele-muncă făcute, colectivității care au în familiile lor același număr de brațe de lucru ca și voi. Calculați ce produse au primit pentru zilele-muncă făcute familiile colectivității Ioan Gantner (452 zile-muncă), Nicolae Schuțdes (441 zile-muncă), Gheorghe Popa (479 zile-muncă), Fidel Hess (589 zile-muncă). Fiecare familie din acestea n-au decit cite 2 brațe de muncă. Asemenea calcule faceți la orice colectivitate, vecin de-al vostru; care a lucrat cu regularitate în gospodăria colectivă. Din veniturile realizate de el. 30 colectivități și-au cumpărat vaci cu lapte, 8 și-au cumpărat aparate de radio, 10 și-au cumpărat biciclete. Mulți colectivități și-au primit ajutoare de naștere și boală atît în produse cit și în bani. În acest an vom instala un gater, lucru ce ne va permite să ajutăm pe mai mulți colectivități cu lemn de construcție pentru case.

V-am scris despre toate aceste probleme, deși le cunoașteți, pentru a putea înțelege că, dacă ați venit lingă noi, veți putea avea o viață mai bună cu o muncă mai ușoară.

Așteptăm să înțelegeți în mod just chemarea noastră și să răspundeți cu dragoste la ea. Noi nu vă vrem decit binele, atît al vostru cit și al copilor voștri.

Știm că o parte din voi cum sint Florea Heder, Ion Dascăr, Avram Boșcal și alții sint convinși de avantajele marii gospodării și vor să vină cu noi. Știm că sint și oameni care șovăie și spun, că dacă nu au intrat de la început în gospodăria colectivă, acum n-ar mai avea rost să facă acest pas. Fiecare din voi să știe că nici acum nu e tîrziu și că pe toți vă așteptăm în marea, unită și bogata noastră familie.

În numele colectivității din Șag scrisoarea e semnată de:
SIMION IOANEȘ, președinte | PAUL DOPINESCU, secretarul organizației de bază

MARIA MICLAUȘ, FRANCISC NAGY, IOAN GAUG, IOSIF WELSCHI, EVA BRISCHLER, GHEORGHE MICLAUȘ, membri al consiliului de conducere al gospodăriei colective.

Succese în întrecerea socialistă

Lucrătorii cooperativei „Artex” din Arad își depășesc lună de lună sarcinile lor de plan. În trimestrul al doilea planul producției globale a fost depășit cu 2,97 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 12 la sută.

Măsurile tehnico-organizatorice luate de conducerea cooperativei, îmbunătățesc într-una procesul de lucru. Harnicele muncitoare din secțiile III și IV confecție ușoară de femei, au confecționat în cursul lunii iunie 4.000 bucăți rochii de vară din articole țesute la uzinele „30 Decembrie”, iar lucrătorii din secția I-a confecție bărbătească au executat 1.000 de costume din articolul kamgar. În fruntea întrecerii socialiste s-a situat brigada „8 Martie” care a executat lucrări la articole din puplin, botoracă, crepon etc. cu 9,41 la sută peste plan. De asemenea o preocupare a lucrătorilor din cooperative este ca din materialele economisite (resturi și cupoane) să confecționeze articole de larg consum: bonete, bluze, șepci etc. S-au confec-

ționat 3.637 de asemenea articole, care ating valoarea de 124.178 lei și 150 kg discuri pentru polizoare la valoare de 3.486 lei.

Economille înregistrate de cooperative în luna anterioară la materia primă auxiliară se ridică la 65.135 lei.

T. HOTĂRAN, coresp.

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICA

a apărut în broșură:
GH. GHEORGHIU-DEJ — Cuvîntare rostită la cel de-al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitorilor
29 iunie 1956
24 pag. | 25 bani

COMENTARIUL

Un turneu nereușit

Richard Nixon, vice-președintele S.U.A., și-a încheiat călătoria sa în Asia.

Cercurile politice americane atribuie o importanță deosebită călătoriei lui Nixon în Asia, atît pe plan intern cit și extern. Este știut că Nixon, care a anunțat că va candida pentru postul de vice-președinte al S.U.A., contează și ca un eventual candidat la președinție în cazul, cînd din motive de sănătate, Eisenhower va renunța la realizarea sa. Călătoria lui Nixon în Asia are, printre altele, scopul de a-i crea o anumită platformă electorală și de a-i mări prestigiul, de alfel, desul de contestat, în ochii alegătorilor americani. Comentarii străini remarca faptul că Nixon „este departe de o popularitate comparabilă cu cea a lui Eisenhower”. Acest lucru este explicabil mai ales dac că se ține seama de faptul că Nixon a fost întotdeauna purtătorul de cuvînt al acelor cercuri

americane care sint favorabile continuării războiului rece și ostile destinderii între Est și Vest.

Intr-adevăr, discursul rostit de Nixon la Manila în care acuză țările din Asia care s-au eliberat recent de sub dependența colonială că „interpretază greșit tendințele istoriei timpurii noastre” pentru motivul că adoptă o poziție neutră și se opun alianțelor militare americane, și în care încearcă să prezinte într-o lumină denaturată lumea socialismului afirmînd că experiența acestora „nu corespunde mișcării din Asia pentru realizarea visului ei”, arată că în epoca coexistenței pașnice, Nixon este de fapt acela care interpretează greșit „tendințele istoriei timpurii noastre”.

La Manila, Nixon a vorbit despre „libertatea și aspirațiile sacre” pe care Statele Unite le-ar apăra în Asia și în alte părți ale lumii. Cum în-

să înțeleg S.U.A. să averse „libertatea și aspirațiile sacre” a arătat chiar unele rezultate concrete ale vizitei lui Nixon în Asia: în Filipine — lărgirea bazei militare americane; în Taiwan — încurajarea și sprijinirea mai departe a cîlcii falimentare a lui Cian Kai-și; în Pakistan — adoptarea unui vast program de construcții militare atribuit unor firme americane.

Este însă foarte îndoielnic dacă aceste rezultate „excelente”, cum le califică ziarul newyorkez „Daily News”, vor putea constitui în ochii popoarelor asiatice o contribuție la consolidarea prestigiului și alinării al S.U.A. pe acest continent iar în ochii alegătorilor americani o contribuție la consolidarea poziției de „principale meștenitor” al lui Eisenhower pe care unii observatori americani l-au atribuit lui Richard Nixon.

Toate forțele pentru strîngerea la timp a recoltei!

A SOSIT COMBINA

În gospodăria agricolă de stat din Vladimirescu, recoltatul păoaselor este în toi. Pe ogoarele gospodăriei, lucrează combine, secerători-legători și coșaci.

Tractoriștii din brigada I-a seceră grîul cultivat în secția din comuna Horia. În ajutorul lor, de la centru, a sosit o combină care a și intrat în lucru. Clișeul nostru îl înfățișează pe combinerul Gheorghe Buzgan care recoltează grîul la secția Horia. În prima zi de lucru el a secerat 8 ha de grîu.

Cu mașini și unelte îngrijite, munca e mai spornică

La gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită” din comuna Seceani s-au obținut pînă acum rezultate bune. În această campanie s-au recoltat 40 ha orz de toamnă și s-a prăsit de două ori porumbul, sfecla de zahăr și celelalte plante prășitoare. Acest lucru se datorește în

mare parte consiliul de conducere al acestei gospodării. La buna desfășurare a muncilor de recoltare a contribuit și responsabilul atelierului, Mendrath Andrei, care poartă o deosebită grijă pentru repararea mașinilor necesare, precum și colectivității Iosif Arsi,

Emanuil Căpășină, Ilie Halcea, Zorita Stoi, Dumitru Danclu și alții care au peste 200 zile muncă. Totodată, datorită muncii lor apliceurii Ioan Bucoviceanu și Gheorghe Dorobanț au obținut 1.010 kg miere de la 85 familii stupi de albine.

STOIU VIRGIL
coresp.

Seceratul e în foi

În ziua de 7 iulie brigăzile I-a și a III-a de cîmp, iar peste două zile și brigada a II-a au început treieratul orzului. Cele trei brigăzi au lucrat cu două batoze și pînă în seara zilei de 10 iulie au treierat orzul de pe suprafața de 49,50 hectare. Pe brigăzi producția medie la hectar este de 2.149 kg la brigada a II-a, condusă de Iosif Feistamel; 2.020 kg, la brigada I-a, condusă de Iosif Todor și 1.871 kg la brigada a III-a condusă de Iosif Welsch. Brigada a IV-a n-a terminat încă treieratul orzului.

Imediat după treierat au fost trimise la baza de recepție primele cantități de orz.

Pînă la data amintită, în gospodăria colectivă din Șag grîul a fost secerat de pe 129 hectare și seara de pe 10,50 hectare. Paralel s-a cósit și strîns lucerna de pe 21 hectare și borceașul de pe 8 hectare.

În aceste zile de lucru intens, la recoltat și treierat s-au evidențiat colectivității Ștefan Schepp, Gheorghe Ardelean, Agata Bernath, Florea Barna, Ioan Gross, Mihai Gaug, Iosif Spanner și alții.

D. PAUL
coresp.

Și-au îndeplinit planul pe luna iunie

Colectivul întreprinderii „Auto-transport” și-a realizat planul global pe luna iunie în proporție de 117 la sută, iar la tone transportate în proporție de 108 la sută.

La aceste realizări și-au adus, printre alții, contribuția conducătorii auto Vasile Nicoraș, Constantin Vasilescu, Nicolae Culda, mecanicii

—O—

Angajamentul cadrelor didactice din învățămîntul elementar

Noi, învățătorii din orașul Arad primim cu satisfacție hotărîrea C.C. al P.M.R. și a guvernului cu privire la îmbunătățirea învățămîntului de cultură generală din R.P.R. și ne luăm angajamentul ca în munca noastră instructiv-educativă la clasele I—IV să intensificăm munca în școală, înarmînd tineretul cu cunoștințe temeinice și o concepție științifică despre lume, capabili să aplice în practică cunoștințele însușite în școală.

Prin îmbunătățirea calitativă a învățămîntului, prin aplicarea celor mai bune metode, printr-o strînsă colaborare cu familia, cu organizațiile de tineret, printr-o pregătire temeinică a planurilor de lecții și utilizarea justă a materialului didactic, vom căuta să pregătim cit mai bine cadre capabile pentru construirea socialismului în patria noastră.

VETURIA MOLDOVAN,
învățătoare la Școala de 7 ani nr. 5 Arad
LUCREȚIA HINCU,
învățătoare la Școala medie nr. 1 Arad

Tineri tractoriști frunțași

Pe terenurile gospodăriei agricole de stat din Mînaștur se lucrează de zor. Recoltatul orzului a luat sfîrșit de citva timp. Producția medie de orz la hectar, obținută depășește 2.000 kg. După ce seceratul orzului a luat sfîrșit, s-a trecut cu toate forțele la strîngerea recoltei de grîu. Pînă acum, în gospodărie au fost recoltate peste 80 ha de grîu.

Brigada de tractoriști, compusă numai din utemiști, lucrează cu strîngință la recoltat. Tinerii tractoriști Adrian Milin și Ioan Filip își îndeplinesc zilnic normele de lucru în proporție de 145 respectiv 144 la sută.

Succese bune în muncă au doblîndit și tinerii tractoriști Andrei Pap și Petru Heke.

Țărăni muncitori din comuna Mînaștur păstrează vechea tradiție de a cultiva plante tehnice.

Pentru a mări cit mai mult producția de tutun, cultivatorii au terminat recent prașila a doua. Indrumați de agentul de tutun Victor Coman, care le dă zilnic sfaturile necesare, oamenii au asigurat plantarea și întreținerea tutunului în cele mai bune condițiuni, reușind să facă prima recoltare a tutunului. Printre primii care au început să recolteze tutunul se numără Sfețozar Luca, Volcu Neșin, Roman Hligioșan, Alexentie Lazarov și alții.

Cultivatorii de tutun și-au luat angajamentul să dea statului numai tutun de calitate I-a.

ALEXANDRU POP,
coresp.

Realizările brigăzilor

În gospodăria agricolă colectivă din Nădlac, raionul Pociua, a luat sfîrșit treieratul orzului. După terminarea treieratului gospodăria colectivă a achitat toate obligațiile de orz față de stat.

Brigada I-a, condusă de comunistul Teodor Palade, a fost prima care a terminat seceratul și treieratul celor 25 ha de orz ce l-au revenit din planul de producție al gospodăriei colective. Brigada I-a a obținut și cea mai mare producție de orz pe

gospodărie — 2550 kg la ha. Dealtfel, această brigadă este frunțașă și la recoltatul grîului. Printr-o bună organizare a muncii în cadrul ei, brigada a secerat 78 ha grîu. La seceratul grîului se lucrează intens în întreaga gospodărie colectivă.

În momentul de față, în gospodăria colectivă se fac pregătiri pentru împărțirea avansului de 40 la sută. La ziua-muncă revine aproximativ 1 kg de orz.

L. KOVALIK, coresp.

Mașini care sfău

Pentru a asigura buna desfășurare a campaniei de recoltare, colectivității din Vinga și-au pus la timp la punct mașinile de secerat și căruțele.

Fierarii Ioan Pop, Ioan Savi, Ștefan Keresztes, Alex. Iuhasz și Alex. Dohor au lucrat bine la repararea acestor utilaj și de aceea secerătorile-legători ale gospodăriei colective funcționează încontinuu. Alături de cele 5 secerători-legători ale gospodăriei colective lucrează și 13 mașini ale S.M.T.-ului Orășoara. Cu toate neajunsurile provocate de faptul că 4 mașini (din cele 13) ale S.M.T.-ului nu au lucrat, fiindcă n-au fost bine reparate, colectivității au secerat grîul de pe 300 hectare și seara de pe 100 ha.

Zilele trecute, în gospodăria colectivă s-a terminat treieratul orzului și s-a început treieratul secerat. Co-

lectivității au predat plata pentru muncile S.M.T.. Trebuie amintit că la treierat colectivității împlinesc greutăți din cauza batozilor. Într-una din zile, o batoză a S.M.T.-ului Orășoara n-a treierat decît 5.100 kg orz după care s-a oprit funcția tractorului n-a avut combustibil.

R. NISTOR II și F. CIULIAC
coresp.

Cătană Eftimie a obținut chitanța nr. 1

Utemistul Cătană Eftimie din satul Bulci, raionul Lipova, a fost printre primii din sat care a început recoltatul păoaselor. Terminînd recoltatul și treieratul orzului, Cătană a obținut în medie o recoltă de 2.030 kg la hectar.

Considerînd predarea cotelor către stat ca o datorie de cinste, utemistul Cătană și-a achitat cota către stat din primele boabe treierate. În felul acesta el a obținut chitanța nr. 1.

FRANCISC WILD,
coresp.

Insemnări O propunere

Una dintre caracteristicile etnografice, mai ușor de remarcat la un popor, este îmbrăcămintea (portul — de care unele lucrări se preocupă îndeaproape). Portul (numit adesea port național) este acel tip de îmbrăcăminte legat oarecum de un teritoriu definit și cu un trecut.

În portul nostru popular fiecare bucată este produsul muncii casnice.

La multe expoziții organizate în străinătate portul nostru național, măiestria cusăturilor executate pe el a făcut o revelație în rîndurile vizitatorilor.

În satele și comunele noastre acum se confecționează tot mai multă îmbrăcăminte cusută cu motive populare specifice fiecărei regiuni. Cîtă măiestrie poți vedea în executarea îmbrăcămintei în satele situate în jurul orașului nostru a cărei origine trebuie căutată în timpurile cele mai vechi. Linile de pe resturile ceramice din epoca de bronz găsite în jurul Aradului, le găsim și astăzi pe cusăturile de cămășile din jurul Ineuului sau a Gurahonului. La fel sint frumoase cămășile cusute de la Șicula și Ineu, cojoacele din jurul Hălmașului. Toate acestea dove-

desc că arta noastră populară e păstrată, ea se dezvoltă. Totuși mai există încă în multe comune tendința de a nu păstra cu atenție unele resturi ale îmbrăcămintei portului specifice regiunii. Atunci cînd o cămășă cusută frumoasă numai puțin ruptă, ea se azvîrle.

Multe rămășițe din îmbrăcămintea cusută cu motive populare a-jung sub formă de zdrențe în depozitele D.A.C.-ului de unde ia drumul fabricilor de hirtie. Gule-rele, umerete și alte părți ale îmbrăcămintei care au pus în ele toată arta femeii de la sate „bre-nelurile”, „fășturile de fir”, cămășile slovacă de la Nădlac, cusăturile în alb ale populației maghiare de la Rovine sau Iratos, sau ale populației romine de la Hodis ar trebui să fie păstrate.

Ar fi cazul să se ia măsuri pentru salvarea acestor produse ale artei populare, care astăzi se găsesc mai mult sub formă de ruștiri în magazinele D.A.C.-ului, să se facă albume cu cusăturile caracteristice ale diferitelor comune; ale diferitelor grupe de comu-ne pentru că toate acestea oglîndesc arta aceluia care au fost sute de ani asupriți. Artă lor este o măiestrie și ea trebuie păstrată.

Pagina culturală

IONUȚ

Carnet sovietic

Prima operă moldovenească

La Teatrul de Stat de operă, balet și dramă „A. Pușkin” din R.S.S. Moldovenească a avut loc premiera primei opere naționale intitulată „Grozovan”. Muzica operii a fost scrisă de compozitorul D. Gherșevici din R.S.S. Moldovenească, iar libretul de poetul V. Russu.

Subiectul operii a fost inspirat de un episod din mișcarea haideucilor de la mijlocul secolului al XVIII-lea împotriva jugului înrobitorilor străini și a feodalilor locali. Opera poartă numele lui Gheorghe Grozovan, unul din conducătorii haideucilor — răzbuțitori ai poporului.

Ce pregășesc studioul „Mosfilm”

In pavilloanele studioului sovietic de filme „Mosfilm” a început turnarea filmului artistic în culori „Invățămintele istoriei”, în care este vorba despre viața și activitatea eminentului revoluționar bulgar Gheorghe Dimitrov. Locul principal în film îl ocupă evenimentele din jurul anului 1930, când a avut loc incendierea în scopuri provocatoare a Reichstagului și procesul de la Leipzig care a urmat.

În prezent, maestrul sovietic al cinematografului pregătește alte câteva filme în colaborare cu studiourile străine. Literatul indian Ahmad Abbas și scriitoarea sovietică Maria Smirnova au terminat scenariul filmului „Călătoria peste trei mări”, consacrat vestitului explorator rus Afanasii Nikitin — unul dintre primii europeni care a vizitat India.

„Mosfilm” va realiza și o serie de filme în colaborare cu studiourile din R. P. Chineză, R. P. Polonă și alte țări.

În aceste zile, la studioul „Mosfilm” se turnează concomitent 20 de filme. Într-unul din pavilloane se pot vedea străzi ale vechii Moscove, pe care s-au înălțat baricade. Aici se turnează scene din filmul „Prolog”, consacrat revoluției ruse din 1905. Se lucrează și la alte câteva filme istorico-revoluționare: „Familia” — despre tinerețea lui Lenin, „O vară neobișnuită” — despre războiul civil în regiunea Volgăi, „Locotenentul Smidț” — despre revolta de pe crucătorul „Ociakov” în 1905 și altele.

Majoritatea filmelor turnate sînt consacrate vieții oamenilor sovietici: „Șașa lese în lume” și „Cîmpulule-climp” — despre țărani sovietici, „Cîntecul hergheligiului” — despre un tânăr păstor buriat care devine cîntăreț, „Noaptea de carnaval” — despre tineretul sovietic.

Aștept de aproape un sfert de oră. Lîngă o coloană, un soldat uzat pe lădiș-i verde, ce-i poartă inițiale zugrăvite stingaci în alb, mesteacă o bucată de piine privind în gol. Dincolo, un ceferist mic, mustăcios, cu o lanternă acum stînsă, vorbește cu o femeie îmbrăcată în straine negre.

Din colțul în care m-am postat ca să mă feresc de vînt, mă întrezăresc intrarea pe peron pătît de portarul șanșos, pătruns parcă tot de însemnătatea locului cel are în viața de fiecare zi a gării.

Incolo, jărani umbliți dintr-o parte în alta în căutare de figuri, călduri de toate felurile cu valize, desagi, saci, plase, mișună din gării o însușire contrastantă cu ne-mișcarea multă a vagoanelor. Cerul uniform de închis, trist parcă, începe să cearnă mărunt, ploale de toamnă.

Trenul care trebuie să aducă persoana ce-o aștept intrize. Mai am de stat încă destul timp. Imi plimb privirile în jur, apoi pe linii, imi pironesc ochii în zgura neagră ce începuse să fie pătrunsă de ploale. Fără să vreau atmosfera aceasta mă face să casc de plictisală și somn.

Un zgomot de tren mă face să tresar. Dar nu! Nu este cel pe care-l aștept. Vine din altă direcție. Locomotiva trage după sine în fața gării un tren de persoane cu scrișniț și pîrlit de frîne cu aer comprimat. Oamenii se reped spre el și repede în jurul scării se formează ciorchini, ciorchini de călduri. Unul vor să urce, în timp ce cel care coboară se strecoară unul după altul din vagoanele negre, spre mulțimea care-i zorește:

— Mai repede tovarășe!
— Mai sîntei mulți?
— Ia uite ce înțel se mișcă! Ia care unii găsesc cu cale să răspundă felurii, după temperamentul fiecăruia:

— Lasă, că stă destul.
— A rămas gol vagonul.
— Aveți loc cu toții.
Din așa unul vagon de clasa a II-a, văd deodată coborînd un moș vîros; roșu la față, ras proaspăt, pe umeri cu un suman de lînă, de sub care se ivește un briu de piele, ondulînd pe o pîntece nu tocmai mică. De sub sprincenele-i stufoase, doi ochi mici pățîți de pleoape groase joacă viol încoace și încolo, desigur în căutarea cuiva. Pălăria neagră plecată pe-o ureche îi dă un aer de făcîci. În urma lui coboară un băiețel slab, înalt, tras la față, cu ochii albaștri deosebit de mari, speriați, învesniți în haine fărâșești și el ca și bătrînul de al cărui suman era înțelesat cu o mîndă. În cealaltă fi-

nea o lădișă. O lădișă ca a soldaturii.

Bătrînul pare să fi găsit pe cel pe care-l căuta, căci îl vîd spunînd ceva către copil și plecînd grăbiți. Spre el se îndreptă un om înalt, în salopetă albastră, cu gulerul ridicat, ca să-l ferescă pesemne gîlul de ploale. Întrînde mîna spre mos.

— Bine ai venit unchiule. Să trăiești Ionuș!
— Să trăiești nepoate.
— Se îmbrășșează.
— Ți-a părut rău c-ai plecat Ionuș? Ce-a zis tușă, îl întrebă omul în salopetă pe copil.

Povestire de Valentina Pop

— Lasă-l mă, nu-l mai necăji, c-o plîns destul și el și tușă-ia, răspunde moșul în locul celui întrebă.

— Te impacî tu. Și eu tot așa am fîrlit cînd am plecat de acasă. Hai să mergem că v-așteaptă masă caldă și pat moale să vă hodiniți.

Iată-i, ajung în fața mea. Ceferistul cu lanternă îi zărește și cu fața brusc luminată, vine spre el.

— Noroc vecinel!
— Petre, bată-te norocul! Și string mînile.
— Uite-l și pe Ionuș. Ce-i cu tine mă copile?
— L-am adus la fabrică, ca să învețe o meserie.
— Apă, da, da, unde-l duci?
— Îl duce nepotu la el la fabrică la „Ranghef”.
— Acolo-i bine. Numai să fie într-un ceas bun. Eu mă duc că-mi vine mărșarul.
— Noroc Petrel!
— Noroc.
Au plecat.

Copilul acela, înalt, slab, cu ochii alți de albaștri și speriați, înțelesat de sumanul moșului, m-ă plăcut așa de mult, înclît l-am oprit pe ceferistul cu care vorbîră.

— Nu te supăra tovarășe că ten-treb. Da, fii bun spune-mi cine-s oamenii cu care ai vorbit că pare tare necăjit copilul.
Tovarășul Petre mă privește o clipă mirat apoi tușește de vreo două ori.
— Is niște consăteni de-al mei. Iaca l-au adus pe copil să învețe meserie. Săracu tată-so și mamă-sa, i-o dus nemșii de cînd cu războiul. N-o mai venit înapoi. Îi fîno bunicu-so. Sîntem ceva neamuri, adică nevastă-mea are o soră pe care o fîno un vîr de-a lui. Aoleolu „mărșaru”! Se grăbește spre mărșarul care pornește și se agăță de balustrada unui vagon. Într-o clipă sus, lîngă cabină, se-ntoarce cu lanternă în mîndă, se uită spre mine și rîde din umeri, semn că nu-i vinovat, dar trebuie să plece. Îl fac semn și eu cu mîna. Îl vîd apoi luînd o expresie gravă, duce dreapta la chitlu, trece prin fața „șefului” cu șapca lui roșie. Apoi treptat se îndepărtează, se vede tot mai mic, dispărînd odată cu trenul.

— Mi-am adus amînto de întîmplarea asta la 1 Mai, cînd în colțana tinerilor de la rezervație de muncă am văzut un copil înalt cu ochi albaștri, pășînd mîndru alături de

tovarășii lui în uniformă rezervoștiilor.

— Iată mi-am zis, o viață din care am surprins două fînturi. Oare ce s-o fi petrecut între timp?...

Răspunsul nu l-am obținut decît peste mult timp. Trezînd odată prin dreptul unui panou de onoare al U.T.M.-ului am văzut o fotografie care-mi părea cunoscută. Dar nu mă înșelam. Era Ionuș. Ionuș, Ionuș jărînușul speriat care coborise într-o zi ploioasă de toamnă din trenul rău și dușmănos. Sub poza lui în care chipul ridea plin de vioșie, stătea scris în litere de tuș „fruntaș în producție și învățatură”.

L-am mai văzut apoi pe stradă trecînd cu cărți la subsuoară, apoi altă dată absorbit de un joc cu mîngea, roșu tot, cu cămașa udă leacă de sudoare. Ochii nu mi mai erau speriați. La față nu mai era tras. Umerii erau lași, vinșoși ca ai lui moș-său.

Întîmplarea a făcut ca odată pe cînd plecam undeva să-l întîlnesc în gară împreună cu Petre, ceferistul. N-am ezitat să-l opresc.

— Ce mai faci tovarășe Petre?
— Mă privi iar cu luare amînte, ca prima dată, apoi păru că-și amîntește.

— Ia, ce să fac? Mă duc acasă. Îl vedeți pe Ionuș ce zdravîn s-a făcut?

— Am făcut cunoștință cu Ionuș.
— Să vedeți, reuță Petre, să vedeți ce greu a fost cu el la început. A fugit la bună-sa de vreo două ori, căci i-a fost urît la oraș.

Ionuș părea rușinat de amîntirea asta.

— Lasă nene Petre că n-a fost chiar așa.
— Bine, bine. Acum îi primul la el la școală. L-a și fotografiat. Îl băiat bun. Nu n-a făcut salutul de rîs.

— Nene...
— Ce, nu-l așa? Nu-l vorbă că nici eu și nici unchiuro n-am fost mai prejos la vremea noastră și noi am trăit alte zile mă, noi n-am avut nici ce mîna, nu uniformă, cărți și alte celea ca voi. Asta-i.

— Și acum ce-ai de gînd Ionuș — l-am întrebă pe tîndr.
— Ași vrea, ași vrea... încep eu sfîjos, apoi continuă energie deodată cu o nuanță bărbătească în glas, ași vrea să mă fac inginer.

Nu m-am mirat deloc. Era tîndr. Drumul este necelît spre orice culme. Urma să-l străbăta doar.

— Moșu-soi-tare mîndru de el, continuă ceferistul.

— Are de ce tovarășe Petre. O să-l vedem azi, mîine inginer în fabrică.

— Apă, da. Azi poate ajunge, numai să lucreze harnic și să nu uite de unde a plecat.

— Ne-am despărțit.
Nu știu cînd am să-l mai vîd pe Ionuș. Poate de-abia peste 5—10 ani. Atunci o să stea la conducerea mașinilor pe care învață acum să le cunoască.

Ure scărîța și intru în compartiment.

Și în zgomotul roșilor, sprijiniți de geamul coborît, îmi revin în mînto cuvintele ceferistului: „numai să nu uite de unde a plecat”.

Un mare pictor al omenirii — REMBRANDT

Din inițiativa Consiliului Mondial al Păcii se sărbătorește azi, 15 iulie cea de-a 350-a aniversare a nașterii unuia din cei mai mari pictori ai lumii, Rembrandt Harmensz van Ryn. Rembrandt s-a născut în 15 iulie 1606 la Leiden. Tatăl său era morar înstărit, iar mama sa, fiica unui brutar. Nașterea lui Rembrandt se situează în perioada războiului Țărilor de Jos împotriva Spaniei.

Fiu de burghez, educat în spiritul vremii, a fost el însuși un reprezentant tipic al clasei din care făcea parte, ogîndînd în tablourile sale aspecte din viața burgheză. A învățat pictura în atelierul lui Iacob van Swanenburgh, care înțerea din Italia suferea puternic influență a maestrilor Renașterii italiene. Cel de-al doilea maestru al lui Rembrandt a fost Pieter Lastman. Acesta învățase și el arta picturii în Italia, dar se alăturase curentului modern al picturii italiene, care trecuse la noi mijloace de expresie — în special întrebunțarea sistematică și îndemnitică a luminii. Prin Lastman, Rembrandt cunoaște maniera marelui pictor italian Caravaggio, arta clar-obscurului pe care o va folosi încă de la primele sale lucrări.

Influențat la început de maniera italiană a maestrilor săi, de îndată ce se mută la Amsterdam, după moartea tatălui său, în 1632, Rembrandt dă dovada unei puteri de expresie și interpretări unice. Pictura olandeză manifestă atunci o tendință nouă ca urmare a evenimentelor istorice și sociale. Funcția acestei arte, ca și clasa căreia îi era destinată, căpătase un caracter nou. Artă ce se născuse nu mai servea la glorificarea bisericii, nici la împodobirea palatelor principilor. Pictura nouă era în întregime pusă în slujba burgheziei ascendente și era menită să împodobească casele acestora. Prin formă, prin conținut, prin tehnică, pictura nouă era legată de realitatea imediată, creată de noua clasă, reprezentată de burghezul întreprinzător, energie, om de afaceri, navigator iscusit, comandînd o flotă comercială puternică, ale cărei vase pluteau pe mările bogățiilor orientale. Pictura nouă era legată de realitatea imediată, creată de noua clasă, reprezentată de burghezul întreprinzător, energie, om de afaceri, navigator iscusit, comandînd o flotă comercială puternică, ale cărei vase pluteau pe mările bogățiilor orientale. Pictura nouă era legată de realitatea imediată, creată de noua clasă, reprezentată de burghezul întreprinzător, energie, om de afaceri, navigator iscusit, comandînd o flotă comercială puternică, ale cărei vase pluteau pe mările bogățiilor orientale.

Rembrandt, sosit la Amsterdam, devine în scurtă vreme celebru. Prima lui capodoperă din această vreme, „Leția de anatomie a doctorului Nicolas Tulpe”, înfățișează un moment caracteristic al epocii: cercetarea științifică pe trupul unui mort. Un asemenea tablou cu un secol înainte ar fi fost considerat ca o plîngărie, ca un păcat, care ar fi adus după sine excomunicarea, anatema, arderea pe rug. Lui Rembrandt îi aduce o celebritate binemeritată. Solicitat de pictorii tineri să le fie învățător, Rembrandt crează o școală care însere nume ca Ferdinand Boll, Govert Flink, Van Vliet, Jan Lievens și alții.

Este declarat falit, toate obiectele sîrînce cu altă dragoste sînt vîndute. Își pierde și casa. Se mută într-un han, într-o cameră mizerabilă unde cu greu mai poate lucra. Treizețe din milă. Nimeni nu-i mai cumpără tablourile. Dar el pictează mereu și arta lui e din ce în ce mai pură, mai completă.

Moartea lui Rembrandt a trecut neobservată. Abia în cea de-a două jumătate a secolului al XIX-lei Rembrandt a fost apreciat ca unul din cei mai mari maștri ai artei realiste.

În arta lui Rembrandt găsim sentimentul demnității omenice, în forme și culoare; portretele făcute de el contemporanilor săi au devenit valori generale. Aniversarea lui Rembrandt, maestrul al omenirii, este o sărbătoare pentru întreaga lume.

În toată Olanda este o epocă de avînt cultural puțin obișnuit ca unico-mare a descălușării din întunericul colectiv și constrîngerea în care fusese țîn „Gheo-poporul de tirania spaniolă. Impreacelmeria și librăria înregistrează preceștegreșe umitoare. La Utrecht, la Lejii munda, la Dordrecht, la Harlem, la Re de oosterdam, la Amsterdam, se înfîlșă din oameni de litere, filozofi, savanți, cercetători. Pictura răspunde tuturor exigențelor. Și Rembrandt este execut frunte. Educația pe care a primit de maș și școala la care a urmat îl dau pe Mașibilitatea să utilizeze resursele în diționale, adaptîndu-le epocii și pe primu pie de realitate, îl ajută s-o pătrunță și să dă, să descopere umanitatea adîr la re din fiecare. Îubind fără rezerve o vîntu landa, frumusețile ei mîntunite, și Incămenii ei veseli și întreprinzători. Rembrandt se ridică prin putere talentului, prin inteligența lui, prin pătrunderea de care dă dovadă în mergă cea mai înaltă treaptă a artei, devărațea nînd universal.

Viața pictorului însă suferă de înlătu schimbare totală. Sasaki, soția sa, moare și în aceeași vreme el se însoaște un eșec răsunător cu tabloul „Rondul de noapte”, azi considerat opera ca una din operele sale capitale. A lui tr dînc mîntî și neînțele, pictorul s pte de îndepărtează de publicul său de state de mîntî atunci. Această îndepărtare este motivaată de schimbarea atitudinii introdusă în rîndurile burgheziei. Îmbogăția du-se peste măsură, parte din burghezii care plîna atunci fuseseră tehnici părători ai libertății țării și ai celui gîlufur tenilor, deveniri „patricieni”, „reș și genii”, apărători ai propriilor întrecave. rezum ralețea și simplitatea tablourilor lui Deoar Rembrandt, realismul popular și ră mașcenelor sale biblice, nu mai erau p s-a a gustul acestor parveniți înțînția de uș care maimușăreau pe nobili și țîn mecan deau să reintroducă ceremonială țelor plin de prețiozitate și înăuț.

Rembrandt se izolează tot mai mult, ca o protestare împotriva acestui curent de falsă demnitate căreia îi întoarce spatele. El se refugiază în amintirile lui și la drept mo dele pe cei care trăiesc alături de el, în casă, și adesea propriul său chip.

Este declarat falit, toate obiectele sîrînce cu altă dragoste sînt vîndute. Își pierde și casa. Se mută într-un han, într-o cameră mizerabilă unde cu greu mai poate lucra. Treizețe din milă. Nimeni nu-i mai cumpără tablourile. Dar el pictează mereu și arta lui e din ce în ce mai pură, mai completă.

Moartea lui Rembrandt a trecut neobservată. Abia în cea de-a două jumătate a secolului al XIX-lei Rembrandt a fost apreciat ca unul din cei mai mari maștri ai artei realiste.

În arta lui Rembrandt găsim sentimentul demnității omenice, în forme și culoare; portretele făcute de el contemporanilor săi au devenit valori generale. Aniversarea lui Rembrandt, maestrul al omenirii, este o sărbătoare pentru întreaga lume.

În arta lui Rembrandt găsim sentimentul demnității omenice, în forme și culoare; portretele făcute de el contemporanilor săi au devenit valori generale. Aniversarea lui Rembrandt, maestrul al omenirii, este o sărbătoare pentru întreaga lume.

În arta lui Rembrandt găsim sentimentul demnității omenice, în forme și culoare; portretele făcute de el contemporanilor săi au devenit valori generale. Aniversarea lui Rembrandt, maestrul al omenirii, este o sărbătoare pentru întreaga lume.

MIȘU DRAGOI, actor al Teatrului de stat

PUNȚI ȘI PISCURI

MICU MIRCEA

Și dacă viața asta ce clocoțește-n noi Ca un vulcan ce-așteaptă suprema dezrobire Te farmocă, te cheamă, te face să te lupți Tu soarbe fără frică din plinele-i potire. Și dacă împelzimea-i te-a fermecat deplin, Furat poate de timpul ce fuge nesătul, Să-ți amîntești: sînt cupe ce pot să amețescă. Și-atunci, să stai, să cugești și să rostesci: destul Urcusul către piscuri l-anevoios și-i greu. Sînt punți care nu iartă, vîltori ce duc la fund Și-n cele mai albastre oglinzi de lac sau rîu, Sub împelzimi de unde, capeane se ascund. Dezamăgiri de-o clipă, plăcutele-amîntiri De-or fi să te rechemă cu fața spre trecut, Tu lasă-le uitării, sînt nostalgii țirizii. Și din prezent clădește-ți, în contra lor, un scut. Și dacă nostalgia de toamnă furiașă Îți va prelinge-n suflet amărăciuni fugare, Gîndește-te la viață, la primăvara noastră, La răzvrătiri gigante, la dogoriri de soare. Tristeți din nopți cu lună și stele arginții Ce urcă nevăzute spre căile lactee, Pe care cu o fată ai stat să te admiri Plîns s-au stîns în zare cu-o ulyimă schinele, Le uită. Căci pe drumul vieții vei putea, De-atîtea ori, în mreje să fii cuprins de-o fată Și toate se vor duce ca frunza scuturată, Doar una-ți va rămîne, ea, cea adevărată. Și dacă vroadată cădea-vei doborîți, Cu arpile frînte din vraja înălțimii, Să nu-ți îngropi căderea în plînsul și urt Ci-apucă cu credință făclile luminii, Reconstruiește-ți viața, de-a fi să muști țărîni; De-s arpile frînte vor crește alte-n loc, Din propria-ți cenușă ridică-te și urecî Nu-ți plînge prăbușirea, nu sta un ceas pe loc. Și-atunce cînd izbînda s-ar ridică în tine Pe temeli de vise, beții de-vingător Nu te-amăgi vremelnic cu bucurii ce fură Arpile-ți înălță mereu spre viitor.

Discuții

Acum o săptămînă am citit în coloanele ziarului un articol foarte interesant, care pune în discuție problema înființării unui teatru de operetă în orașul Arad.

Intr-adevăr orașul Arad este un oraș cu o veche tradiție lirico-dramatică. Cercetînd arhivele teatrului, vom vedea că încă de la înființarea sa și de-a lungul mai multor decenii, opereta a ocupat un loc de frunte în repertoriul teatrului din Arad, fie în limba romînă, fie în limba maghiară. În perioada anilor 1946-48 pe scena teatrului din Arad s-au jucat cu un deosebit succes operetele „Vagabonzi”, „Sînge polonez”, „M-le Nitouche”, „Dragoste de țigan” — în limba romînă —, iar operele: „Sylvia”, „Văduva veselă”, „Janos Vitez”, „Tara curșului”, „Țirgul de fete”, „Sybill” și „Gîl Baba” — în limba maghiară.

În anul 1948 a luat ființă Teatrul de stat din Arad. Caracterul educativ a făcut ca opereta în orașul nostru să fie înlocuită cu reprezentății de dramă și comedie, lucru pe care publicul arădean l-a primit cu o deosebită satisfacție. Dar într-un colțșor al inimii, dorul după un

În legătură cu necesitatea înființării unui teatru de operetă în orașul Arad

spectacol de operetă, a făcut ca mulți spectatori să-și manifeste dorința de a viziona din cînd în cînd și cite un spectacol de operetă. Această aspirație întru totul justificată a publicului arădean, s-a manifestat mai puternic atunci cînd în stagiunea a doua a teatrului de stat s-a reprezentat opereta pentru copii „Scufița roșie”, operetă care a constituit un deosebit succes, ea fiind gustată deopotrivă atît de copii cit și de oameni maturi.

Apoi a început să ne viziteze scena Teatrului maghiar de stat din Oradea care, ghicînd parcă setea de operetă a publicului arădean, a venit în turneu cu operele „Janos Vitez”, „Vînt de libertate”, „Gîl Baba”, opere care s-au jucat în limba maghiară și de succesul cărora nu mai vorbesc, deoarece sînt încă proaspete în memoria noastră.

Văzînd aceste succese, conducerea Teatrului de stat în colaborare cu conducerea filarmonicii din Arad, au căzut de acord ca împreună să prezinte cu titlu de încercare, o operetă. Și astfel în vara anului 1954 spre marea satisfacție a publicului, a ieșit în premieră opereta „Vînză-

torul de pășiri”. Succesul obținut cu reprezentarea acestei operete, a întrecut așteptările. Acest lucru a determinat conducerea celor două instituții de artă din orașul nostru, să ia hotărîrea de a prezenta în fiecare vară, cite o operetă, rod al muncii și colaborării dintre cele două instituții mai sus amintite. Rezultatul acestei colaborări a fost reprezentarea în vara anului 1955 a operetei „Dragoste de țigan”. Dar lată că tocmai cînd toate premisele erau create și publicul sconta ca de acum înainte în fiecare vară va putea savura cite un spectacol de operetă, în anul acesta cele două instituții nu au mai căzut de acord să prezinte publicului nici o operetă. Și dacă am sta să ne gîndim, în linii mari condițiile există: o frumoasă și spațioasă grădînă de vară este, o scenă adecuată este, orchestră este (dacă conducerea filarmonicii e de acord), actori sînt (dacă conducerea teatrului e de acord), solști cîntărești care nu o dată ne-au demonstrat talentul lor în materie de operetă sînt, un cor excepțional este. Prezum există și posibilitatea de a îmbrăca spectacolul din atelierele și

Indeplinirea planurilor de măsuri tehnico-organizatorice — condiție pentru realizarea planurilor de producție

MĂSURI tehnico-organizatorice privind mecanizarea muncii și economiile

Redacția noastră a întreprins o anchetă pentru a cunoaște în ce măsură întreprinderile sunt respectate prevederile planurilor de măsuri tehnico-organizatorice. Aceste planuri au fost întocmite la începutul anului la propunerea muncitorilor și sunt menite să contribuie la îndeplinirea directivelor Congresului al II-lea al partidului. Dăm mai jos constatările noastre:

Intocmind planul de măsuri tehnico-organizatorice pe anul în curs, colectivul întreprinderii IPROFIL „Gheorghe Doja” s-a orientat spre acele măsuri care să contribuie la creșterea producției și productivității muncii și la reducerea prețului de cost al mobilelor. Astfel multe din ele, se referă la mecanizarea unor operațiuni care pînă acum se executau manual și la economisirea de materii prime și auxiliare.

croire rațională, folosindu-se în treaga suprafață, în locul normei de consum planificată de 0,085 metri cubi de cherestea rășinoasă, pentru o sofa se întrebunțează numai 0,074 metri cubi.
Au fost luate măsuri și pentru reducerea normei de consum a nitrolacului. În acest scop pulverizatorii au fost instruiți să obțină un amestec corespunzător de nitrolac cu diluant, în ce privește temperatura și viscozitatea și să regleze presiunea după mărimea suprafeței, adică să aplice jetul pe suprafața piesei într-un unghi de aproape 90 grade și să poarte pistolul pulverizator la o distanță corespunzătoare

față de planul pulverizat. Aplicarea acestor măsuri înlătură risipa de nitrolac și asigură mobilelor un aspect mai frumos.
Traducerea în viață a punctelor prevăzute în planul de măsuri tehnico-organizatorice pe anul acesta a permis colectivului întreprinderii să realizeze succese însemnate în producție. Bunișor, în primul semestru al anului planul producției globale a fost depășit cu 8,9 la sută, iar planul producției marfă cu 10,3 la sută, productivitatea muncii pe cap de muncitor a crescut cu 16,4 la sută față de indicele planificat, iar prețul de cost pe primele 5 luni ale anului a fost redus cu 14,69 la sută în loc de 9,14 la sută cît era planificat.

Majoritatea măsurilor tehnico-organizatorice au fost prevăzute pe primul semestru al anului și ele au și fost puse în practică contribuind la realizarea sarcinilor de plan prevăzute pe anul acesta.

Urmăresc îmbunătățirea calității piinii

Încă în primul trimestru al anului s-a mecanizat șlefuirea suprafețelor nitrolacuite, o operație premergătoare egalizării. Această operație se realizează cu ajutorul unei mașini de șlefuit cu bandă, care a înlăturat șlefuirea manuală, anevoioasă și care cerea prea mult timp. Studiile asupra mecanizării acestei operații s-au făcut la sfîrșitul anului trecut, iar după ce a dat rezultate bune a fost inclusă în planul de măsuri tehnico-organizatorice și introdusă și extinsă în sectorul I mobil.

Preocupările conducerii întreprinderii de panificație de a îmbunătăți calitatea piinii, a imprimat o notă similară planului de măsuri tehnico-organizatorice în curs, orientată spre perfecționarea mijloacelor și metodelor de prevenire a produselor inferioare.
Măsurile luate au urmărit întărirea a două verigi din procesul de producție: laboratorul și serviciul de control.

scop, între altele, să cultive responsabilitatea fiecărui muncitor față de munca ce o prestează. De aceea ar fi mult mai eficientă dacă el s-ar face, în toate secțiile, pe faze. În momentul de față nu există condiții pentru un asemenea control, el însă ar trebui făcut cu mai multă seriozitate în fabrică, de către laborantele de serviciu.
Introducerea sistemului științific de a lucra, a ordinii, a responsabilității personale nu exclude ci presupune îmbinarea cu experiența fruntașilor acumulați de-a lungul unui șir de ani. Urmind indicațiile laboratorului, cocătorii Ștefan Csiki, Anton Nagy și brigadierul Sabin Coșoș au devenit, prin realizările lor, bine cunoscuți în întreprindere.

Tot pe baza planului de măsuri tehnico-organizatorice s-a trecut la șlefuirea mecanică a suprafețelor de uși furniuite, uși care sînt concave. Înainte, șlefuirea mecanică se rezuma numai la suprafețele plane. Deoarece ușile au o rază de curbură mare, adică o săgeată redusă, s-a ajuns la concluzia că panourile de uși concave, pot fi și ele șlefuite mecanic. De asemenea s-a mecanizat și șlefuirea mecanică a suprafețelor de lezane convexe — elemente care se aplică la marginea mobilelor, profilate cu diferite profile. Pentru a putea fi șlefuite mecanic și aceste piese la mașina de șlefuit s-a aplicat un suport contraprofilat, pentru a se așeza banda pe întreaga suprafață a piesei respective.

Deși a existat, laboratorul abia în ultima perioadă a contribuit efectiv la perfecționarea procesului tehnologic. Avînd un plan de muncă, urmărește să împrino în toate secțiile o metodă științifică de fabricație a piinii. În fabrica de piine, propriu zisă, funcționează un punct de control condus de o laborantă însărcinată să urmărească toate fazele producției. Pentru secțiile productive, împrăștiate în întreg orașul, se întocmesc buletine de analiză a materiei prime și materiilor auxiliare și o rețetă de fabricație, prin care se indică precis, în urma analizelor din laborator, proporțiile masei și proporțiile, temperatura, timpul de fermentare, durata de fermentare a marelui și a aluatului și durata de coacere.

Intreprinderea de panificație, cu toate că aplică măsuri tehnico-organizatorice de îmbunătățire a calității nu a reușit încă să satisfacă cerințele consumatorilor. În primul semestru al acestui an indicele produselor de calitate a l-a este sub plan cu 0,16 la sută la pinea neagră, cu 9,32 la sută la pinea albă și cu 0,75 la sută la specialități. Cum se explică aceasta?

Prin mecanizarea șlefuirii diferitelor suprafețe de mobilă, timpul de execuție a acestor operații s-a redus simțitor, iar calitatea mobilei s-a îmbunătățit. Munca a devenit de asemenea mai ușoară, reducându-se eforturile fizice ale muncitorilor.
Sînt importante și punctele din planul de măsuri tehnico-organizatorice, care se referă la economisirea de materii prime și auxiliare. Multă atenție se dă realizării de economii la cherestea. Printr-o selecționare minuțioasă și printr-o

Controlul este organizat de un întreg aparat începînd cu responsabilul de secție și terminînd cu comisia superioară de clasificare, a cărei formare s-a dovedit utilă. Rolul hotărîtor îl joacă toți, și de data aceasta, laboratorul și, alături de el, controlul tehnic de calitate, aflat în funcție doar de un timp scurt. Controlul tehnic de calitate efectuează verificări zilnice, iar comisia superioară de clasificare rezolvă reclamațiile interne și externe și face control inopinat. Controlul are ca

La calitatea slabă contribuie lipsa unui control complet pe faze de fabricație. Organizarea pe cît posibil temeinică a procesului tehnologic nu poate suplini calitatea inferioară a materiei prime și a unor materiilor auxiliare (drojdia). Uneori procentul de gluten al făinei coboară sub 24 la sută, limita de jos indicată de Stas. Umiditatea peste 14 la sută, reduce calitatea piinii și ridică consumul specific. Nu e mai puțin adevărat că nu se respectă întotdeauna rețeta de fabricație, dovedindu-se neglijență și nepăsare. Se întâmplă să găsim în prăvălii pine necoaptă, deformată. Echipa în care lucrează cocătorul Mihai Pop, de la secția a 9-a, a scos recent un cuplor întreg de pine necoaptă. Noroc că nu a fost pusă în vânzare. Alteori însă pinea necoaptă nu e oprită la control, mai ales atunci cînd e în cantitate mică. Pinea necoaptă care a ajuns pe piață, au dat cocătorii Ștefan Tölcer și Nica Nicanov. Gheorghe Lazăr produce pine arsă și deformată, iar Iosif Mișco, Nicolae Lișko și Adalbert Bălaș, toți trei de la secția a 5-a deși oameni cu experiență, nu fac întotdeauna refrîmîntarea, o operație care e necesară pentru a avea pine de calitate.
Pe viitor, pe lângă îmbunătățirea muncii laboratorului și a celor ce fac controlul calității va trebui să se lupte insistent pentru promovarea unui atitudine conștente și dotarea întreprinderii cu aparatură, utilaj care să facă munca mai ușoară în secții și laborator.

Planul de măsuri tehnico-organizatorice a fost întocmit din birou, avînd teme cu caracter general. Planul prevede: „se va întări și lărgi mișcarea inovatorilor și raționalizatorilor”, dar ce măsuri se vor lua, cum se va întări și îmbunătăți activitatea acestora nu se știe. Drept urmare în decursul acestui an, deși întreprinderea are peste 500 de angajați, nu a existat nici o preocupare pentru inovații sau raționalizări. Un alt exemplu. În plan se prevede realizarea unor măsuri pînă la o dată fixă, pe cînd altele au „caracter permanent”. Interesant este că în acest plan datele fixe sînt prevăzute numai pînă în luna mai a. c. Probabil că cei ce au întocmit planul au vrut mai multă „libertate” în acțiune. Noi le-am fi recomandat să nu recurgă nici la scadențele stabilite pînă în luna mai. O parte din sarcini tot n-au fost îndeplinite. N-au fost confecționate de exemplu cărucioarele pentru transportul in-

testinelor, deși termenul de execuție a trecut de mult. Motivul? Drumul nu e „accessibil” pentru aceste cărucioare. Pentru roabe, în schimb, e accesibil.
În acest plan este prevăzută respectarea cu strictețe a planului pe sortimente. E necesară o asemenea specificație de vreme ce e o obligație normală, ce decurge din însuși planul de producție? De bună seamă că nu e necesară. Dar cu toate că întreprinderea s-a angajat și prin planul de măsuri tehnico-organizatorice, sortimentele nu au fost produse conform planului.
Conducerea întreprinderii (director P. Ardelean) să se gîndească că a sosit timpul să privească în mod serios realizarea planului de măsuri tehnico-organizatorice.

„LIBERTATEA” UNORA
La întreprinderea de industrializare a cărnii — Arad, (Abatorul), ca și în alte întreprinderi, există un plan de măsuri tehnico-organizatorice, dinainte stabilit, care are ca scop crearea unor condiții mai bune de muncă.
Din acest plan unele măsuri s-au executat pînă la data fixată, altele sînt în curs de execuție, iar altele au rămas pe hîrtie. Printre măsurile care s-au executat sînt: reorganizarea comisiilor de calitate, înființarea unui birou cu protecția muncii, confecționarea a două cărucioare de transportat organe de animale etc. Dar dacă aruncăm o privire asupra realizării globale a planului de măsuri tehnico-organizatorice, ne putem da seama că la această întreprindere nu s-a dat atenția cuvenită acestei probleme.

Controlul este organizat de un întreg aparat începînd cu responsabilul de secție și terminînd cu comisia superioară de clasificare, a cărei formare s-a dovedit utilă. Rolul hotărîtor îl joacă toți, și de data aceasta, laboratorul și, alături de el, controlul tehnic de calitate, aflat în funcție doar de un timp scurt. Controlul tehnic de calitate efectuează verificări zilnice, iar comisia superioară de clasificare rezolvă reclamațiile interne și externe și face control inopinat. Controlul are ca

Planul de măsuri tehnico-organizatorice a fost întocmit din birou, avînd teme cu caracter general. Planul prevede: „se va întări și lărgi mișcarea inovatorilor și raționalizatorilor”, dar ce măsuri se vor lua, cum se va întări și îmbunătăți activitatea acestora nu se știe. Drept urmare în decursul acestui an, deși întreprinderea are peste 500 de angajați, nu a existat nici o preocupare pentru inovații sau raționalizări. Un alt exemplu. În plan se prevede realizarea unor măsuri pînă la o dată fixă, pe cînd altele au „caracter permanent”. Interesant este că în acest plan datele fixe sînt prevăzute numai pînă în luna mai a. c. Probabil că cei ce au întocmit planul au vrut mai multă „libertate” în acțiune. Noi le-am fi recomandat să nu recurgă nici la scadențele stabilite pînă în luna mai. O parte din sarcini tot n-au fost îndeplinite. N-au fost confecționate de exemplu cărucioarele pentru transportul in-

Controlul este organizat de un întreg aparat începînd cu responsabilul de secție și terminînd cu comisia superioară de clasificare, a cărei formare s-a dovedit utilă. Rolul hotărîtor îl joacă toți, și de data aceasta, laboratorul și, alături de el, controlul tehnic de calitate, aflat în funcție doar de un timp scurt. Controlul tehnic de calitate efectuează verificări zilnice, iar comisia superioară de clasificare rezolvă reclamațiile interne și externe și face control inopinat. Controlul are ca

Controlul este organizat de un întreg aparat începînd cu responsabilul de secție și terminînd cu comisia superioară de clasificare, a cărei formare s-a dovedit utilă. Rolul hotărîtor îl joacă toți, și de data aceasta, laboratorul și, alături de el, controlul tehnic de calitate, aflat în funcție doar de un timp scurt. Controlul tehnic de calitate efectuează verificări zilnice, iar comisia superioară de clasificare rezolvă reclamațiile interne și externe și face control inopinat. Controlul are ca

CONCLUZII

Întreprinderile din Industria orașului nostru au întocmit planuri de măsuri tehnico-organizatorice. Îndeplinirea acestora, în cele mai multe întreprinderi, contribuie la îmbunătățirea procesului tehnologic.
Muncitorii au apreciat inițiativa de a se întocmi astfel de planuri și pot constata, în prezent, că ele s-au dovedit utile. Au contribuit la înlăturarea unor deficiențe de producție, la mecanizarea muncii grele, la calificarea și perfecționarea cadrelor, prin folosirea posibilităților interne.
Nu e mai puțin adevărat că planurile nu sînt privite peste tot, în întregime lor, cu deajunsă seriozitate. Am văzut că la întreprinderea de industrializare a cărnii multe măsuri sînt fictive și prezența lor e doar de ochii lumii. La întreprinderea de panificație planul de măsuri tehnico-organizatorice nu stimulează mișcarea inovatorilor. În întreprindere nu există în anul acesta nici o inovație și nu au fost îndeplinite sarcini privind calificarea cadrelor și mecanizarea unor munci la transportul sacilor, stipulate în plan. Relese deci, că mai sînt lacune în îndeplinirea planurilor de măsuri tehnico-organizatorice.
Conducerea întreprinderilor din Industria ușoară și de prelucrare a lemnului trebuie să acorde atenție și sarcinilor de primă urgență aplicarea măsurilor propuse de muncitori și, în drumul de organizarea de partid, să analizeze neîntîrziat stadiul în care se află respectarea planului de măsuri tehnico-organizatorice.

Realizări din autoimpunere și prin muncă de folos obștesc

Organizîndu-și bine munca Comitetul executiv al sfatului popular din comuna Dorobanți, sprijinit de organizația de partid, deputații comunalii și comitelele de cetățeni a obținut realizări însemnate la încasarea autoimpunerii pe anul 1955.
Cu ajutorul sumelor din autoimpunere și prin munca de folos obștesc s-au efectuat lucrările de reparații capitale a clădirii sfatului popular, s-a transportat o mare cantitate de piatră brută pentru refacerea drumurilor comunale etc.
Muncind efectiv pentru înfrumusețarea comunei lor, cetățenii Ștefan Ilușel, Iosif Mîloș și educațoarea de la grădinița sezonieră Luțiana Szabo au realizat cele mai multe ore de muncă voluntară.
IOAN ARATO, coresp.

Nu merge totul „ca pe roate”

La C.F.R. se obișnuiește ca totul să meargă „ca pe roate”. Cu toate acestea în cadrul întreprinderii activitatea culturală lasă mult de dorit. Astfel în afară de pregătirile pentru cel de-al IV-lea concurs pe țară a început orice altă activitate culturală. Spre exemplu putem da cazul colectivului de conferențieri condus de tovarășul Emil Atanasiu, colectiv care n-a mai ținut nici o conferință timp de două luni.
Acest fapt nu ne miră intrucît tovarășa Cocuban, directoarea clubului, afirmă următorul lucru: „n-are rost să ținem conferințe deoarece oamenii nu se pot aduna. E vară și fiecare caută să se distreze în timpul liber. De geaba am țin conferințe, nimeni n-are venit”. Aceste scuze neîntemeiate nu fac nimic altceva, după părerea noastră, decît să acuze și mai mult acest colectiv. Conferințe cu diferite teme ca: politică, științifice și literare pot fi ținute tot atât de bine și în timpul verii.
GH. BAKACS

PROGRAMUL COMPETIȚIILOR SPORTIVE DE AZI

S tadioul Locomotiva va găzdui azi cu începere de la orele 18 întâlnirea internațională de fotbal dintre echipele Dozsa-Békésaba (R.P. Ungară) și Locomotiva Arad. Această întâlnire care va fi de altfel și cea mai însemnată competiție a zilei, este așteptată cu viu interes de publicul arădean.
La acest meci feroviarilor vor alina următoarea formație: Batrin — Florescu, Fazekas, Mészáros — Tudoroiu, Blaj — Dudas, Don, Petz, Ivanovits, Silan.
În deschidere la orele 16,30 un meci de handbal dintre Locomotiva Timișoara și Recolta Lovrin.
P erezurile de tenis Flamura roșie U.T.A. (de pe malul Mureșului) se va desfășura în continuarea întâlnirii din cadrul campionatului republican de tenis pe echipe, dintre formațiile Flamura roșie U.T.A. și Energia Orașul Stalin.
Deși pînă acum textiliștii arădeni au avut o comportare slabă în întâlnirile susținute, sperăm că de astă dată ei se vor comporta mai bine.
C ampionatul internațional de tir prin corespondență se va desfășura în continuare azi pe poligonul „8 Mai” cu începere de la orele 9.

Condițiile de admitere la Școala tehnică de maiștri veterinari Arad

Cursuri de zi și fără frecvență
La Școala tehnică de maiștri veterinari se pot înscrie muncitorii cel mai calificați, absolvenții al școlilor profesionale și a altor școli echivalente cu practica în meserie de cel puțin 2 ani.
Se admit absolvenții anului III de la fosele școlii medii tehnice veterinare care lucrează efectiv în producție de la 1 noiembrie 1955 și pînă la data cînd solicită înscrierea la Școala tehnică de maiștri veterinari pe baza recomandării întreprinderii respective.
Inscrierile la concursul de admitere se fac pînă la 10 august 1956.
Concursul de admitere se va ține în zilele de 13 și 22 august 1956.
La Școala de maiștri veterinari — curs fără frecvență — admiterea se face în aceleași condiții și la aceeași dată ca la cursurile de zi.
Inscrierile și informații detaliate se primesc la Centrul școlar agricol str. Horia nr. 1 Arad telefon 37—85.

Condițiile de admitere la Școala profesională veterinară Arad

La Școala profesională veterinară se pot înscrie absolvenții a 7 clase elementare în vîrstă de 14—15 ani.
Inscrierile la examenul de admitere se fac pînă la 24 august 1956, la secretariatul Centrului școlar agricol Arad pe baza unei cereri însoțită de următoarele acte:
— certificat de naștere (copie legalizată)
— certificat de studii
— certificat de sănătate.
— declarație tip din care să rezulte starea materială a părinților sau susținătorilor legali.
Examenul de admitere se ține între 25—31 august 1956 și va consta din următoarele probe:
— limba română (scris și oral)
— științele naturale (oral).
Candidații reușiți la examenul de admitere vor primi în mod gratuit întreaga școlarizare (hrană, rechizite, echipament, bursă, costul transportului în vacanță) precum și 20—30 la sută din valoarea muncii prestate în întreprindere în perioada practicii în producție, conform H.C.M. 247/1955.
Inscrierile se primesc la secretariatul Centrului școlar agricol Arad str. Horia nr. 1 telefon 37—85; specialitatea veterinară.

În sala de lectură se pot consulta zilnic zăre, reviste și cărți din fondul documentar al bibliotecii.
Orarul:
La biblioteca centrală rațională zilnic între orele 10—14, 16—20, inclusiv duminică între orele 10—13; la biblioteca de copii zilnic între orele 10—13 și 16—19.

În atenția consumatorilor de aragaz

Se aduce la cunoștința publicului consumator, că eliberarea buteliilor aragaz se face schimb la schimb, adică butelie plină contra butelie goală, la depozitele din Arad, calea Armatei Roșii nr. 4—6 și str. Simion Balint nr. 19, cu prețul de lei 11,50 butelie.
Pentru transportul buteliei pline la domiciliu, demontarea, montarea precum și transportul buteliei goale la depozitul nostru se va plăti suma de LEI 4,50.
Comenzile pentru transportul buteliilor la domiciliu se face la telefon: 18—15 și 34—10.
Transportul la domiciliu se execută și în ziua comenzii.
Atragem atenția consumatorilor de gaze lichificate (aragaz) de a respecta întocmit dispozitivul în vigoare în ceea ce privește transportul, montatul, depozitarea și folosirea instalațiilor de aragaz.

FILMULE TĂMÎNII

„GHEORGHE DOJA”: sîntă-mă. Repr. zilnic de la orele 10, 12, 15, 17, 19 și 21. În caz de timp favorabil de la orele 21,00 rulează și în grădina Tineretului.
„NICOLAE BĂLCESCU”: Salo nul nr. 9.
Matineu la orele 11.
„I. L. CARAGIALE”: Dubla Lotte.
Matineu la orele 11.
„HERBAC IANOS”: Dracul din dealul morii.
Matineu la orele 11.
„TINERETULUI”: Serenada străzii. Matineu la orele 11.
„ILIE PINTILIE”: (C.F.R. Grădite): azi, 15 iulie: Submarinul 323.
„SOLIDARITATEA” (Gal): Soldatul Ivan Brovkin. Repr. zilnic la orele 7 seara și duminică repr. la orele 11, 15, 17 și 19 (Luni pauză).
„MAXIM GORKI” (Mălăcești): În zori de zi Repr. la orele 18 și 20.
„30 DECEMBRIE”: Fanfan la Tulipe. Repr. 15, 17 și 19. Astăzi la orele 11 matineu.

TIMPUS PROBABIL

Centrul meteorologic Arad comunică:
Azi, 15 iulie, timpul se menține călduros, cu cerul mai mult senin dimineața și variabil după amiază și noaptea. Averse slabe de ploaie însoțite de descărcări electrice mai ales în cursul după amiezii. Temperatura în ușoară creștere ziua va fi cuprinsă între 28 și 32 grade, iar în cursul nopții va coborî între 12—17 grade. Vînt potrivit cu intensificări temporare.
Pentru următoarele două zile: timp favorabil precipitațiilor și cu temperatura în ușoară scădere.

Două spice de grîu discută

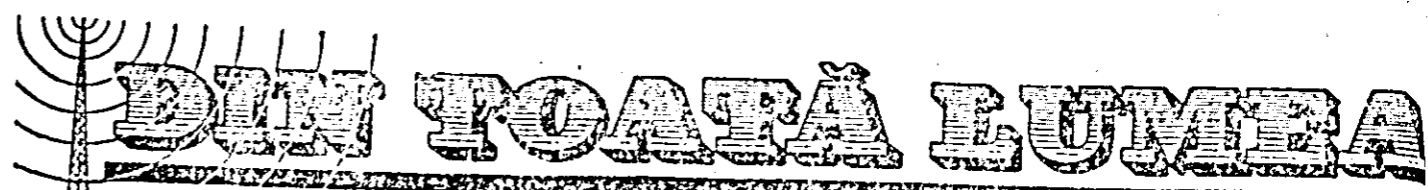
12 iulie. De sus, soarele își trimite necruțător razele. O zăpușeală ca înaintea unei ploii cuprinsese totul împrejur. Lanurile de porumb, seclele de zahăr, floarea-soarelui aflate în hotarul Fîrteazului primesc cu plăcere parcă această căldură. Căldura e bine primită și de o parte din grîul gospodăriei colective. Prin această parte înțelegem cele aproximativ 200 hectare de grîu care nu vor putea fi secerate decît peste câteva zile. Grîul care a dat în prîg de pe o altă țară, aproape 100 ha pare că nu se mai bucură de căldură. Nu că nu i-l ar place, ci dimpotrivă. La ul acesta, tot al gospodăriei colective din Fîrteaz, „suspină” fiindcă nu-i secerat. Dacă intri în țan și se pare că plantele șușotes. Ascultîți cuvintele de laudă adresate colectivității fiindcă la însămințări și înțelneri i-au acordat atenție. Incolo, cîvînte de dojană, la adresa aceluiași colectivități — în special la adresa conducerii gospodăriei colective și a tractoriștilor — pentru faptul că nu se grăbesc cu recoltatul.
Iată discuția dintre două spice:
— „Auzi fîrteaz. Astăzi, zi buxă de lucru și n-au venit decît vreo 18 oameni să ne sece. Ce părere ai?”
— „Eu nu-ți spun părerea mea, ci numai supărarea. Port între plevele mele mai multe boabe gălbui, ajunse în prîg. Dacă ne mai țin mult în picioare tare mi-e frică să nu se supere și plevele și să arunce jos, pe pămînt toate boabele pe care le îmbracă.”
O „discuție” și o „supărare” pe care le găsim întemtele. Cele aproape 100 ha de grîu care aparțin gospodăriei colective din Fîrteaz au dat în prîg, sînt deci bune de recoltat. Seceratul însă în țrzie. În ziua de 12 iulie la recoltatul grîului n-au fost decît 10 coșai din brigada a IV-a și vreo 7—8 din brigada a I-a. La ajutorul acestora a venit și o secerațoare-legătoare a S.M.T.-ului din Aradul Nou (cu o zi înainte în țrzie). Seceratul însă nu s-a făcut și lată că în 2 zile (11 și 12 iulie) în gospodăria colectivă n-au fost secerate mai mult de 10 ha de grîu.
Socotitorul gospodăriei colective precum și brigadierul Mihai Iambor spunea că în fiecare an în toată seceratul, pe cîmp sînt scoși toți oamenii care sînt plătiți cu zîmuncă fixă. De ce nu se face și acum acest lucru? Nu ne aflăm acum în plină campanie?
Credem că e bine ca atât consiliul de conducere cît și organizația de bază să analizeze această problemă, felul în care s-a desfășurat pînă acum strîngerea recoltei și să desfășoare o muncă serioasă în ce privește urgentarea lor.
Pînă va fi bun de recoltat tot grîul se poate termina seceratul celor 100 ha fapt ce va duce fără îndotăla la îndeplîntarea întregilor pierderi de boabe.
V. G.

Răspunderea pentru faptul că problema dezarmării nu a fost rezolvată revine în întregime puterilor occidentale

Cu zece ani în urmă Adunarea generală a O.N.U. a adoptat în primele sale sesiuni, două rezoluții de extremă însemnătate pentru asigurarea viitorului pașnic al omenirii: o primă rezoluție prin care însărcina o comisie să elaboreze propuneri „referitoare la excluderea din armamentele naționale a armelor atomice și a tuturor celorlalte tipuri principale de arme care pot fi folosite pentru exterminarea în masă și o a doua rezoluție cu privire la necesitatea reglementării generale a reducerii armamentelor și forțelor armate și cu privire la interzicerea grăbnică a bombelor atomice”.
 În cei zece ani care au trecut de la adoptarea rezoluțiilor amintite de Comisia Adunarea generală a O.N.U. și Subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare au desfășurat într-adevăr o anumită activitate. S-au elaborat planuri de dezarmare, s-au confruntat puncte de vedere deosebite, s-au căutat soluții comune, s-au rostit sute de discursuri. Nici una din marile puteri occidentale reprezentate în Comisia O.N.U. pentru dezarmare n-a respins, în vorbă cel puțin, ideea dezarmării. Reprezentanții acestor puteri au ținut să asigure popoarele de intențiile pașnice ale guvernelor respective, au ținut să înălțeze în așa fel lucrurile încât să convingă lumea că guvernele lor doresc într-adevăr să se procedeze la o dezarmare generală și controlată.
 Acum, când Comisia O.N.U. pentru dezarmare își încheie lucrările și își prezintă bilanțul se pune în mod firesc întrebarea: de ce nu s-a ajuns la un acord în problema dezarmării, de ce în toți acești zece ani numai Uniunea Sovietică a luat măsuri importante în vederea reducerii efectivelor sale armate, în timp ce celelalte mari puteri nu au renunțat la cursa înarmării și au refuzat să accepte interzicerea armelor atomice?
 Un răspuns limpede la această întrebare putem avea numai dacă înțelegem frazele generale, promisiunile vagi, propunerile care s-au dovedit nesincere și confruntăm poziția acestor mari puteri în problema dezarmării cu acțiunile lor concrete, cu faptele. Numai confruntând vorbele cu faptele vom înțelege de ce și din voința și din simțimentele noastre de rezolvare practică a problemei dezarmării.
 Cine a urmărit atent desfășurarea lucrărilor Comisiei și Subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare în toți acești ani știe că nu o dată Uniunea Sovietică a mers în întâmpin-

area propunerilor de dezarmare făcute de puterile occidentale, chiar dacă a considerat aceste propuneri incomplete și deci nu pe deplin satisfăcătoare. Guvernul sovietic a înțeles totuși că este preferabil să se ajungă în problema dezarmării chiar la rezultate parțiale decât să mențină impasul cauzat de refuzul puterilor occidentale de a accepta propunerile sovietice propuneri ample, constructive, care înțeau seama de toate laturile problemei.
 Atitudinea puterilor occidentale care s-au dezis de propunerile lor propunerii îndată ce ele au fost acceptate de Uniunea Sovietică a apărut ca fiind de-a dreptul stranie, în ochii opiniei publice mondiale. S-a dovedit astfel în modul cel mai concludent că anumite cercuri din occident sînt interesate nu în înfăptuirea unui plan real de dezarmare, fie el și limitat, ci în verșarea goală despre dezarmare menită să constituie un paravan pentru continuarea nestinjenită a cursului înarmării. Pentru a îngreua încă și mai mult rezolvarea problemei dezarmării reprezentanții puterilor occidentale au complicat în ultima vreme lucrurile condiționând realizarea dezarmării de reglementarea prealabilă a unor probleme internaționale în litigiu cum ar fi de exemplu: problema germană, problema încordării în Orientul mijlociu, problema situației periculoase din regiunea Taiwan.
 Într-un amplu discurs rostit în ședința din 12 Iulie a Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, reprezentantul Uniunii Sovietice, A. A. Gromiko, prezentînd cu toată sinceritatea stadiul în care au ajuns lucrările în problema dezarmării stabilește în mod precis, pe bază de fapte, răspunderea pentru eșecul înregistrat de Comisia și Subcomitetul O.N.U. pentru dezarmare în îndeplinirea misiunii sale. A. A. Gromiko a respins argumentele false, înșelătoare, folosite de puterile occidentale pentru a ascunde lipsa unei dorințe reale de a se ajunge la un acord. Gromiko a arătat că de mult sînt interesate monopolurile imperialiste în continuarea cursului înarmării aducătoare de profituri fabuloase. Citind declarațiile recente ale ministrului adjunct al Aviației S.U.A., Sharp, reprezentantului sovietic a arătat că aviația militară americană este una dintre cele mai mari întreprinderi din lume.
 În cadrul Forțelor militare aeriene (americane N. R.) — a spus Sharp — lucrează mai mulți oameni decît

în producția de automobile, avioane și utilaj feroviar la un loc”. Iată deci unde trebuie căutată sursa din care s-au alimentat refuzurile puterilor occidentale de a procedea la reducerea armamentelor și forțelor lor armate.
 Ținînd seama de viitorul omenirii Uniunea Sovietică a propus puterilor occidentale să-și asume obligația solemnă de a nu folosi arma atomică și cu hidrogen și de a accepta interzicerea necondiționată a acestor arme de exterminare în masă, precum și distrugerea stocurilor de bombe atomice existente și încetarea producției acestora. Uniunea Sovietică s-a pronunțat și se pronunță din nou pentru încetarea neîntîrziată a experiențelor cu bombe atomice sau cu hidrogen.
 În ceea ce privește reducerea forțelor armate și armamentelor clasice, deși Uniunea Sovietică dorește o reducere substanțială a acestora, ea acceptă, ca un prim pas și noile propuneri occidentale care fixează efective maxime ale S.U.A., U.R.S.S. și R. P. Chineze la 2.500.000 de oameni, iar ale Franței și Angliei la 650.000 de oameni. Celelalte state nu trebuie să întreprindă forțe militare cu un efectiv mai mare de 150—200.000 oameni.
 În același timp guvernul sovietic cheamă din nou guvernele celorlalte țări să accepte proiectul de „Declarație a statelor cu privire la măsurile pentru întărirea păcii și securității generale” care prevede că pînă la interzicerea completă a armei atomice și cu hidrogen statele să renunțe la folosirea acestei arme precum și la forța și amenințarea de a folosi forța. Ca și în trecut guvernul sovietic se declară gata să accepte acorduri parțiale în problema dezarmării pentru a ușura învingerea dificultăților ce mai persistă încă în realizarea unui acord general. Poziția realistă a Uniunii Sovietice, oricînt să de a obține rezultate concrete în problema dezarmării și aceasta cît mai grăbnic, găsește sprijin deplin în cele mai largi cercuri ale opiniei publice internaționale care nu se vor lăsa înșelate de manevrele propagandistice ale anumitor cercuri dornice să folosească și pe mal departe discursurile despre dezarmare din cadrul Națiunilor Unite pentru a-și camufla intențiile agresive.
 Opinia publică mondială așteaptă și cere ca lucrările Comisiei O.N.U. pentru dezarmare să ducă la rezultate pozitive.

Telegrama adresată de şahinşahul Iranului lui K. E. Vorosîlov

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite următoarea telegramă adresată de pe bordul avionului, lui K.E. Vorosîlov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. de către şahinşahul Iranului, Muhammed Reza Pahlevi:
 Părăsind statul vecin și prieten — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — exprîm încă o dată, în numele meu și în numele şahinşahiei multumiri cordiale dvs. personal, doamnei Vorosîlov și guvernului sovietic, pentru primirea călduroasă și sinceră ce ne-a fost făcută. Vom păstra pentru totdeauna amintiri scumpe despre sentimentele de prietenie pe care poporul sovietic le-a manifestat față de noi, și care sînt expresia sentimentelor de prietenie și simpatie față de poporul iranian.
 Dorim sincer fericire și sănătate excelenței voastre, precum și fericire și prosperitate popoarelor Uniunii Sovietice.

Şahinşahul Iranului s-a înapoiat la Teheran

TEHERAN 14 (Agerpres). — La 13 Iulie s-a întors la Teheran şahinşahul Iranului Muhammed Reza Pahlevi și şahinşaha Iranului Soraya Pahlevi și persoanele care-i însoțesc.
 Pe aeroportul Mehrabad şahinşahul și şahinşaha au fost întâmpinați de membrii Consiliului de regență și de primul ministru Hussein Ala, miniștri, senatori, deputați ai Medjlisului, generali ai armatei iraniene, șefii ambasadelor și legațiilor străine acreditați la Teheran și atașai militari, oameni politici de seamă precum și ziaristi iranieni și străini.
 Primul ministru Hussein Ala a rostit o cuvîntare de salut.
 Răspunzînd la cuvîntarea lui Hussein Ala, şahinşahul Iranului Muhammed Reza Pahlevi, a spus: „Sper că această vizită va avea rezultate bune în ceea ce privește largirea relațiilor dintre țara noastră și Uniunea Sovietică și că în viitor între cele două țări se va stabili o înțelegere reciprocă deplină”.

Este necesar încheierea imediată a unui armistițiu în Algeria

PARIS 14 (Agerpres). — Primul ministru al Pakistanului Mohammed Ali, care se află în prezent într-o vizită oficială în Franța, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că el consideră necesară încheierea imediată a unui armistițiu în Algeria și a subliniat că „în această țară nu trebuie să mai fie vărsări de sînge”. Mohammed Ali a declarat că el crede că conducătorii Franței vor fi în măsură să rezolve problema algeriană în același mod în care au fost rezolvate problemele Marocului și Tunisului. Primul ministru al Pakistanului a arătat apoi că trebuie realizate aspirațiile naționale ale poporului algerian. „Așa cum am spus problema imediată este încheierea unui armistițiu, lucru ce poate fi aranjat de guvernul francez împreună cu conducătorii algerieni”.
 Referindu-se la schimburile comerciale între est și vest, Mohammed Ali a arătat că țara sa salută orice gest care elimine încordarea și care promovează pacea și stabilitatea. „Schimburile comerciale între est și vest trebuie intensificate, a spus el, și noi am încheiat recent un acord comercial cu Uniunea Sovietică. Nu văd nici o primejdie în relațiile comerciale”.

Averell Harriman critică politica externă a S.U.A.

NEW YORK 14 (Agerpres). — În cadrul unei întruniri electorale care a avut loc la Montevideo, statul Minnesota, liderul democrat Averell Harriman, guvernatorul statului New York și candidat la președinția S.U.A., a atacat guvernul republican declarînd că acesta este răspunzător de lipsa de încredere arătată din străinătate. „Statele Unite”, a spus el, sînt considerate ca „arogante, colonialiste, egoiste și militariste”. În schimb, a afirmat Harriman, Uniunea Sovietică se bucură de un prestigiu crescînd în ochii opiniei publice din Asia și din Orientul apropiat.

„MUZICA DOLARULUI”

Sub titlul „Muzica dolarului” revista britanică „World News” publică un articol în care se ocupă de situația grea în care se află muzicienii din Statele Unite.
 Revista citează ca exemplu cazul filialei din Rochester, statul New York, a Federației muzicienilor americani, care a anunțat că nici unul din cei 1200 de membri ai săi nu își poate câștiga existența numai din muzică, deși Rochester este unul din puținele orașe americane care are o orchestră simfonică, cît și o școală de muzică. Filiala din regiunea San Francisco a Federației a anunșat de asemenea că 80 la sută din cei 5000 de membri ai săi nu pot găsi de lucru în mod permanent ca muzicieni.
 Ună din cauzele acestei situații, subliniază „World News” este faptul că în S.U.A. muzica este comercializată ca și orice altă ramură a economiei. Radio Corporation of America (R.C.A.), unul din cele mai mari trusturi americane, pune la dispoziția populației americane spectacole și audii muzicale în condiții care să-i garanteze maximum de profit. R.C.A. posedă o vastă rețea de posturi de radio, este una din cele mai mari societăți producătoare de plăci de patefon și este proprietara a aproape jumătate din numărul sălilor de concert din țară. Astfel ea are un cuvînt greu de spus în formarea carierei unui mare număr de artiști concertisti americani.
 Cele mai mari profituri le înregistrează industria plăcilor de patefon, a cărei producție este în mare parte cumpărată de posturile de radio, ale căror programe constă aproape exclusiv din muzică înregistrată. Nici o singură rețea de radio nu are o orchestră simfonică proprie. Tendința spre mecanizarea muzicii are repercusiuni nefavorabile asupra formării talenților muzicale. Dacă fiind situația că numai „stelele” muzicale își pot asigura existența, mulți muzicieni se văd siliți să abandoneze arta lor căutînd un alt mijloc de existență pentru ei și familiile lor.
 Cunoscutul dirijor american Stokowski atribuie acestei situații scăderea calitatii a audiiilor muzicale. Stokowski a subliniat de asemenea că discriminarea rasială îi ține pe negri în afara marilor orchestre. Talenta muziciană de culoare, Dean Dixon, de exemplu, neputînd găsi o ocupație a fost siliți să părăsească S.U.A. stabilindu-se în Suedia.
 Pentru a remedia această situație Stokowski a propus înființarea unui festival anual de muzică americană care să dea posibilitate tinerelor talente americane să se evidențieze. De asemenea senatorul democrat Lehman a prezentat Congresului un proiect de lege pentru îmbunătățirea situației artistilor în general în Statele Unite. În cursul audierilor organizate de Congres în această chestiune unul din oamenii de artă de frunte din S.U.A. a arătat că această țară, în ciuda uriașelor sale bogății, cheltuiește mai puțin pentru artă decît Suedia. Proiectul de lege al lui Lehman cere formarea unei comisii federale consultative care să încurajeze spectacolele artistice, practice, participarea și aprecierea artelor”. Numeroase organizații profesionale americane, reprezentînd sute de mii de muzicieni, artiști și actori americani, sprijină acest proiect de lege. Adopția sa ar îmbunătăți în oarecare măsură situația, dar desigur că situația nu se va putea schimba în mod radical pînă cînd, după cum spune „World News”, „semnul dolarului nu va dispărea de pe firmamentul vieții culturale americane”.

Cuvîntarea de închidere la discuțiile asupra proiectului de lege cu privire la pensiile de stat rostită de N. A. Bulganin

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite o scurtă expunere a cuvîntării de închidere rostită de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la ședința din 13 Iulie a Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.
 Discuțiile care au avut loc și coraportul prezentat de comisia de propuneri legislative, a spus N.A. Bulganin, sînt foarte utile. Propunerile și amendamentele vor îmbunătăți simțitor legea. Publicarea proiectului de lege a jucat un rol foarte mare și a dat posibilitatea să se discute pe larg acest document deosebit de important.
 Din discuțiile care au avut loc la actuala sesiune se pot trage două concluzii principale: proiectul de lege cu privire la pensiile de stat corespunde indicațiilor Congresului al XX-lea al Partidului nostru și el corespunde totodată intereselor oamenilor muncii.
 Comisia de propuneri legislative, sintetizînd amendamentele și propunerile aduse unor articole ale proiectului de lege a selecționat just și a prezentat spre examinare sesiunii completările cele mai prețioase și aplicabile. În cuvîntările rostite la sesiune, deputații Sovietului Suprem au aprobat în unanimitate prevederile principale ale legii, au sprijinit propunerile și amendamentele prezentate de către comisia de propu-

neri legislative, au făcut o serie de importante completări.
 Proiectul de lege a trezit interesul viu și inițiativa creatoare a oamenilor muncii, iar modul de discutare a proiectului adoptat la sesiune a creat posibilitatea folosirii acestei inițiative populare. Discutarea proiectului de lege cu privire la pensiile de stat a arătat încă o dată legătura profundă și de nezdruccinat dintre partid, guvern și popor.
 În continuare N. A. Bulganin s-a oprit asupra mai multor amendamente și completări care au fost prezentate.
 Guvernul, a declarat el, consideră util să stabilească avantaje sub forma unui adaus de 10 la sută la pensia de bătrînețe pentru o vechime neîntreruptă în timpul muncii de peste 15 ani sau pentru o vechime în timpul muncii — bărbatilor care au lucrat peste 35 de ani, iar femeilor — peste 30 de ani. Muncitorilor și funcționarilor care primesc pensii de bătrînețe trebuie să li se acorde pentru o vechime în timpul muncii care depășește nu 15 ani ci 10 ani.
 Guvernul consideră util să adopte amendamentul potrivit căruia femeile care au născut cinci sau mai mulți copii și s-au educat pînă la vîrsta de 8 ani, să li se acorde pensii de bătrînețe la vîrsta de 50 ani și o vechime în timpul muncii de cel puțin 15 ani, dacă ele, potrivit condițiilor de muncă nu au dreptul la pensie

înainte de a împlini această vîrstă. Este aplicabilă propunerea de a se acorda pensii de invaliditate și celor muncitori și funcționari care au devenit invalizi anterior intrării lor în timpul muncii; dacă au devenit invalizi înainte de a intra în timpul muncii, pensiile se acordă celor care au lucrat cel puțin un an.
 N.A. Bulganin a declarat în continuare că guvernul este de acord cu propunerile care asigură îmbunătățirea continuă a pensiilor militarilor și familiilor acestora.
 Consiliul de Miniștri consideră posibil să adopte completările la proiectul de lege care au un caracter de precizare sau care consfințesc prin lege practica în vigoare.
 N.A. Bulganin a arătat în continuare că o serie de amendamente și propuneri nu pot fi adoptate.
 În încheiere N.A. Bulganin a spus că în momentul de față se poate adopta această lege care va cere suplimentar 13 miliarde de ruble și care ilustrează puterea economică a statului nostru, a uriașelor sale resurse. Această lege dovedește că partidul și guvernul nostru fac și îndeplinesc toate indicațiile Congresului al XX-lea al partidului. Comitetul Central al partidului și guvernul își subordonează întreaga activitate intereselor poporului, îmbunătățirii și ridicării continue a bunăstării poporului. Proiectul de lege oglîndește întru totul interesele oamenilor sovietici și corespunde dorințelor lor.

Lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS anunță:
 În marele palat al Kremlinului continuă lucrările celei de a cincea sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. În dimineața zilei de 14 Iulie a avut loc ședința Sovietului Naționalităților. Deputații au aprobat în unanimitate legea cu privire la pensiile de stat. Au fost de asemenea aprobate decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. adoptate în perioada dintre sesiunea a

patra și a cincea a Sovietului Suprem al U.R.S.S.
 V. T. Lajiș, președintele Sovietului Naționalităților, care prezida ședința, a dat apoi citire declarației deputatului D.T. Șepilov în care acesta cere să fie eliberat din funcția de președinte al Comisiei pentru Afacerile Externe a Sovietului Naționalităților.
 Cu aceasta ședința Sovietului Naționalităților a luat sfîrșit.
 Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. își va continua lucrările luni 16 Iulie. La ora 9 dimineața va avea loc ședința comună a Sovietului Uniunii și a Sovietului Naționalităților.

făcut cererea deputatului D. T. Șepilov.
 Deputatul N.A. Muhtidinov a fost ales în unanimitate președinte al Comisiei pentru Afacerile Externe a Sovietului Naționalităților.
 Cu aceasta ședința Sovietului Naționalităților a luat sfîrșit.
 Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. își va continua lucrările luni 16 Iulie. La ora 9 dimineața va avea loc ședința comună a Sovietului Uniunii și a Sovietului Naționalităților.

CANCELARUL RAAB ȘI VICECANCLERUL SCHAEFER AL AUSTRIEI VOR VIZITA R.P.F. IUGOSLAVIA

BELGRAD 14 (Agerpres) Agenția Taniug anunță:
 Ambasadorul iugoslav în Austria, Radivo Uvadici, a invitat în numele guvernului iugoslav pe vicecancelarul Austriei dr. Adolf Schaefer, viziteze Iugoslavia.
 Vicecancelarul Schaefer a acceptat invitația, și va sosi în Iugoslavia pe un avion cu cancelarul Raab, care a acceptat deja invitația de a vizita Iugoslavia.
 —O—

PRIMUL MINISTRU AL BELGIEI VAN ACKER ȘI MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE BELGIEI SPAAK, VOR FACE O VIZITĂ ÎN MOSCOVA

MOSCOVA 14 (Agerpres). — Ambasadorul U.R.S.S. în Belgia, transmis d-lui Van Acker, primul ministru al Belgiei și d-lui P. H. Spaak, ministrul Afacerilor Externe, o invitație din partea guvernului sovietic a vizita U.R.S.S. la data care le convine, în vederea unui schimb de păreri în problemele care interesează Belgia și Uniunea Sovietică.
 D-nii Van Acker și P. H. Spaak au acceptat invitația guvernului sovietic și au declarat că sînt gata să viziteze Moscova la începutul lunii octombrie 1956.
 —O—

MAROCUL CERE ADMITEREA ÎN O.N.U.

RABAT 14 (Agerpres). — După cum transmite Agenția Franceză de Presă, ministrul de Externe al Marocului, Ahmed Balafray, a adresat o notă secretarului general al O.N.U. în care este exprimată dorința Marocului de a fi admis ca membru în Organizația Națiunilor Unite.
 Cerință să fie primit în O.N.U. se spune în nota Ministrului de Externe — Marocul acceptă obligațiile impuse de Carta acestei organizații și își ia angajamentul să le respecte.
 —O—

VIZITA DELEGAȚIEI DE ZIARIȘTI ROMINI ÎN U.R.S.S.

STALINGRAD 14 (Agerpres). — La Stalingrad a sosit din Baku delegația ziaristilor romini în fruntea căreia stă ziaristul Vasile Dumitrescu, directorul zărilor de presă din România. Delegația este însoțită de zărilor de presă din România și de zărilor de presă din Bulgaria.
 Ospelii romini au vizitat muzeul Apărării Țării și au vizitat muzeul de localitate unde s-a desfășurat bătălia de la Stalingrad. Ziaristii romini au vizitat de asemenea orașul.
 —O—

EISENHOWER A NUMIT PE REPREZENTANȚII S.U.A. LA VIITOARELE SESIUNE A O.N.U.

GETTYSBURG 14 (Agerpres). — Președintele Eisenhower a numit pe membrii delegației Statelor Unite la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. care se va deschide în noiembrie în New York. La această sesiune Statele Unite vor fi reprezentate de Paul Hoffman, președintele Consiliului de administrație al societății „Studebaker Packard”, fost administrator al planului Marshall, Henry Sabot Lodge, senatorul William Knowland, senatorul Hubert Humphrey și Elsworth Bunker, președintele Crucii Roșii americane.
 Au fost desemnați de asemenea cinci membri supleanți ai delegației.
 —O—

CONFERINȚA DE PRESĂ ORGANIZATĂ ÎN R. D. GERMANĂ CU TENERII VEST GERMANI CARE NU VOR SĂ SE SUPUNA LEGII SERVICIULUI MILITAR OBLIGATORIU

BERLIN 14 (Agerpres). — La 13 Iulie la sediul Ministerului de Finanțe a avut loc o conferință de presă organizată din inițiativa Prezidiului Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democratice.
 La această conferință de presă au participat peste 300 de persoane din toate regiunile Republicii care au trecut în ultimul timp în Republica Democrată Germană venind din Germania occidentală.
 Peste 80 la sută din aceștia sînt reprezentanți ai tineretului care au plecat din R. F. Germană pentru a evita încorporarea lor în armată în conformitate cu legea cu privire la serviciul militar obligatoriu adoptată recent de Bundestag vest german.
 În cadrul conferinței au luat cuvîntul aproximativ 30 de persoane din cele ce au venit din R. F. Germană în Republica Democrată Germană. Ele au expus motivele care le-au determinat să treacă în R. D. Germană. Mulți din ei s-au adresat tineretului din R. F. Germană cerîndu-și urmeze exemplul acelora care au trecut în R. D. Germană nedorînd să se înscrucă în Bundeswehr-ul în curs de constituire.